

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 188 (XXXII) — Nr. 347

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 29 aprilie 2020

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
ACTE ALE SENATULUI		DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI	
17. — Hotărâre pentru modificarea Hotărârii Senatului nr. 108/2018 privind aprobarea componenței numerice și nominale a comisiilor permanente ale Senatului	2	229. — Decizie privind numirea domnului Ionel Roiban în funcția de consilier de stat în cadrul Cancelariei Prim-Ministrului	14
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		230. — Decizie privind prelungirea perioadei de exercitare, cu caracter temporar, prin detașare, de către domnul Mihail-Adrian Oprescu a funcției publice vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Agenției Naționale pentru Egalitatea de Șanse între Femei și Bărbați	14
Decizia nr. 575 din 1 octombrie 2019 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 460 alin. (6) și (8) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, precum și ale pct. 38 și 39 din titlul IX din Hotărârea Guvernului nr. 1/2016 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal	2–4	231. — Decizie pentru modificarea Deciziei prim-ministrului nr. 487/2019 privind numirea domnului Virgil Guran în funcția de consilier de stat pentru ordine publică și siguranța cetățeanului în cadrul Cancelariei Prim-Ministrului	15
Decizia nr. 829 din 12 decembrie 2019 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 478–488 din Codul de procedură penală	5–8	ACTE ALE AUTORITĂȚII NAȚIONALE DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI	
ORDONANȚE ȘI HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI		74. — Ordin privind aprobarea tarifului reglementat pentru schimburile de energie electrică cu țările perimetrice, practicat de Compania Națională de Transport al Energiei Electrice „Transelectrica” — S.A.	15–16
58. — Ordonanță de urgență privind luarea unor măsuri pentru buna funcționare a sistemului de învățământ	9–10		
333. — Hotărâre privind aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli pe anul 2020 al Companiei Naționale de Căi Ferate „C.F.R.” — S.A., aflată sub autoritatea Ministerului Transporturilor, Infrastructurii și Comunicațiilor	11–13		

ACTE ALE SENATULUI**PARLAMENTUL ROMÂNIEI****SENATUL****HOTĂRÂRE****pentru modificarea Hotărârii Senatului nr. 108/2018
privind aprobarea componenței numerice și nominale
a comisiilor permanente ale Senatului**

În temeiul prevederilor art. 64 alin. (4) și art. 67 din Constituția României, republicată, precum și ale art. 49, 50 și 110¹ din Regulamentul Senatului, aprobat prin Hotărârea Senatului nr. 28/2005, republicat, cu modificările și completările ulterioare,

Senatul adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Hotărârea Senatului nr. 108/2018 privind aprobarea componenței numerice și nominale a comisiilor permanente ale Senatului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 784 din 12 septembrie 2018, cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:

— la anexa nr. XIII — Componența Comisiei pentru sănătate publică, domnul senator Caracota Iancu — Grupul parlamentar al Partidului Național Liberal — se include în componența comisiei în locul domnului senator Dumitrescu Iulian — Grupul parlamentar al Partidului Național Liberal.

Această hotărâre a fost adoptată de Senat în ședința din 28 aprilie 2020, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
ROBERT-MARIUS CAZANCIUC

București, 28 aprilie 2020.
Nr. 17.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 575****din 1 octombrie 2019****referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 460 alin. (6) și (8)
din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, precum și ale pct. 38 și 39 din titlul IX
din Hotărârea Guvernului nr. 1/2016 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare
a Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal**

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Fabian Niculae	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Veisa.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 460 alin. (6) și (8) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, precum și ale pct. 38 și 39 din titlul IX din Hotărârea Guvernului nr. 1/2016 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, excepție ridicată de Societatea Smart Offshore — S.R.L. din Cluj-Napoca în Dosarul nr. 2.795/117/2017 al Tribunalului Cluj — Secția mixtă de contencios administrativ și fiscal, de

conflicte de muncă și asigurări sociale și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.824D/2017.

2. La apelul nominal se prezintă, pentru autoarea excepției de neconstituționalitate, domnul administrator Sergiu Romeo Mureșan, lipsind celelalte părți. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului autoarei excepției de neconstituționalitate, care solicită admiterea acesteia, așa cum a fost formulată. Acesta arată că dispozițiile legale criticate sunt neconstituționale, întrucât se încalcă principiul previzibilității legii, precum și principiul neretroactivității legii civile. Se susține că nu este clar momentul din care obligația prevăzută de lege devine scadentă.

4. În continuare, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate. Se arată că analiza prevederilor pct. 38 și 39 din titlul IX din Hotărârea Guvernului nr. 1/2016 nu este de competența Curții Constituționale și că, în privința prevederilor art. 460 alin. (6) și (8) din Legea nr. 227/2015, autoarea excepției de neconstituționalitate

reliefează aspecte care țin de interpretarea și aplicarea legii de către instanța judecătorească.

5. Având cuvântul în replică, reprezentantul autoarei excepției de neconstituționalitate arată că nu este vorba de interpretarea legii de către o instanță de judecată, ci de faptul că prevederile legale criticate permit aplicarea lor retroactivă.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

6. Prin Încheierea din 6 noiembrie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 2.795/117/2017, **Tribunalul Cluj — Secția mixtă de contencios administrativ și fiscal, de conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 460 alin. (6) și (8) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, precum și ale pct. 38 și 39 din Titlul IX din Hotărârea Guvernului nr. 1/2016 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal**, excepție ridicată de Societatea Smart Offshore — S.R.L. din Cluj-Napoca într-un dosar având ca obiect soluționarea unei cereri de anulare a unui act administrativ, respectiv o înștiințare de plată.

7. În motivarea excepției de neconstituționalitate autoarea acesteia susține, în esență, că dispozițiile criticate sunt neconstituționale, întrucât încalcă principiul securității juridice, al legalității și al încrederii legitime și conferă putere discreționară autorităților publice, nu prevăd reguli sau criterii legale precise și clare în vederea stabilirii impozitului pe clădiri.

8. Autoarea excepției de neconstituționalitate apreciază că organele fiscale aveau obligația de a o înștiința în scris, în prealabil, despre obligativitatea evaluării la 3 ani a imobilelor, sens în care valoarea de evaluare ar trebui înregistrată în contabilitatea societății și doar apoi aceasta să fie somată a plăti impozitul. De altfel, Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal prevede o soluție corectă, potrivit căreia impozitul pe clădiri se calculează prin aplicarea unei cote de impozitare asupra valorii de inventar a clădirii, care era valoarea de intrare a clădirii în patrimoniu, înregistrată în contabilitatea proprietarului clădirii.

9. **Tribunalul Cluj — Secția mixtă de contencios administrativ și fiscal, de conflicte de muncă și asigurări sociale**, contrar prevederilor art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, nu și-a exprimat opinia în privința excepției de neconstituționalitate.

10. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

11. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părților prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

12. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

13. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie prevederile art. 460 alin. (6) și (8) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 688 din 10 septembrie 2015, precum și ale pct. 38 și 39 din titlul IX din Hotărârea Guvernului nr. 1/2016 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 227/2015 privind

Codul fiscal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 22 din 13 ianuarie 2016, care au următorul conținut:

— Art. 460 alin. (6) și (8) din Legea nr. 227/2015: „(6) Valoarea impozabilă a clădirii se actualizează o dată la 3 ani pe baza unui raport de evaluare a clădirii întocmit de un evaluator autorizat în conformitate cu standardele de evaluare a bunurilor aflate în vigoare la data evaluării, depus la organul fiscal local până la primul termen de plată din anul de referință. [...]

(8) În cazul în care proprietarul clădirii nu a actualizat valoarea impozabilă a clădirii în ultimii 3 ani anteriori anului de referință, cota impozitului/taxei pe clădiri este 5%.”;

— Pct. 38 din titlul IX din Hotărârea Guvernului nr. 1/2016: „38. Pentru stabilirea impozitului pe clădiri conform art. 458 și art. 460 alin. (2) și (3) din Codul fiscal, în cazul în care contribuabilul depune la organul fiscal local o declarație la care anexează un raport de evaluare, valoarea impozabilă a clădirii este considerată a fi cea care rezultă din raportul de evaluare, chiar și în situația în care clădirea a fost finalizată sau dobândită în ultimii 5 ani anteriori anului de referință, în cazul persoanelor fizice, respectiv în ultimii 3 ani anteriori anului de referință, în cazul persoanelor juridice.”;

— Pct. 39 din titlul IX din Hotărârea Guvernului nr. 1/2016: „(1) Rapoartele de evaluare se întocmesc de un evaluator autorizat în conformitate cu standardele de evaluare a bunurilor aflate în vigoare la data evaluării și reflectă valoarea clădirii la data de 31 decembrie a anului anterior anului de referință și nu se înregistrează în evidențele contabile.

(2) În vederea stabilirii impozitului pe clădiri, rapoartele de evaluare se depun în copie, la organul fiscal local, ca anexă la declarația contribuabilului, până la primul termen de plată din anul de referință.

(3) Începând cu luna iunie a anului 2016, organele fiscale locale comunică Ministerului Finanțelor Publice, până la data de 15 a fiecărei luni, informațiile din rapoartele de evaluare depuse de contribuabili, în vederea introducerii acestora într-un registru electronic. Registrul electronic se publică pe pagina de internet a Ministerului Finanțelor Publice și poate fi consultat de orice persoană. Instrucțiunile de completare, organizare și exploatare a registrului electronic se aprobă prin ordin comun al ministrului finanțelor publice și al ministrului dezvoltării regionale și administrației publice.”

14. În opinia autoarei excepției de neconstituționalitate, prevederile criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 1 alin. (5) privind calitatea legii, ale art. 4 privind nediscriminarea, ale art. 15 privind universalitatea drepturilor, ale art. 16 privind egalitatea în fața legii, ale art. 21 privind accesul liber la justiție, ale art. 31 privind dreptul la informație, ale art. 44 privind dreptul de proprietate privată, ale art. 45 privind libertatea economică și ale art. 52 privind dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică.

15. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că s-a mai pronunțat asupra unei soluții legislative similare, cuprinsă în prevederile art. 253 alin. (6) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal. Astfel, prin Decizia nr. 341 din 24 mai 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 856 din 27 octombrie 2016, Curtea a statuat că stabilirea unui anumit quantum al impozitului, în ipoteza reglementată de norma legală criticată, nu încalcă prevederile art. 56 din Constituție, care prevăd că cetățenii au obligația să contribuie, prin impozite și prin taxe, la cheltuielile publice, iar sistemul legal de impuneri asigură așezarea justă a sarcinilor fiscale, fiind interzise doar alte prestații, în afara celor stabilite prin lege. Nu se poate ignora motivul esențial al reglementării, și anume acela al obligației contribuabilului de a-și reevalua clădirile și a plăti impozitul aferent diferenței rezultate din recalculare, astfel încât textul apare mai degrabă ca o sancțiune aplicabilă celor care nu au respectat obligația de a-și reevalua clădirile.

16. Potrivit dispozițiilor constituționale ale art. 139, impozitele, taxele și orice alte venituri ale bugetului de stat se

stabilesc numai prin lege, în sensul că este dreptul exclusiv al legiuitorului de a stabili impozitele datorate bugetului de stat, precum și cuantumul acestora. Numai legiuitorul poate acorda anumite scutiri sau reduceri de impozite în favoarea anumitor categorii de contribuabili și în anumite perioade de timp, în funcție de situațiile conjuncturale, dar, evident, și în raport cu situația economico-financiară a țării în perioadele respective. Așa fiind, legiuitorul, dând expresie politicii fiscale și bugetare adoptate la un moment dat, are deplina libertate de a stabili impozite, taxe și cuantumul acestora, bineînțeles cu condiția ca acestea să fie rezonabile și echitabile.

17. Curtea a mai reținut faptul că dispozițiile legale criticate care măreau procentul impozitului anual pentru situația în care clădirile nu au fost reevaluate în termenele prevăzute de lege aveau, pe de o parte, scopul de a disciplina contribuabilul, iar pe de altă parte, un rol sancționator în situația în care acesta nu înțelegea să se conformeze prevederilor legale. În aceste condiții, Curtea nu a putut reține încălcarea dispozițiilor constituționale invocate.

18. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură a determina reconsiderarea jurisprudenței Curții, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în această decizie își păstrează valabilitatea și în privința art. 460 alin. (6) și (8) din Legea nr. 227/2015, inclusiv prin raportare la art. 44 privind dreptul de proprietate privată sau a art. 45 privind libertatea economică din Constituție.

19. Totodată, raportat la soluția legislativă cuprinsă în Legea nr. 227/2015, Curtea reține că potrivit prevederilor art. 460 alin. (1) și (2) din Codul fiscal, pentru clădirile rezidențiale aflate în proprietatea sau deținute de persoanele juridice, impozitul/taxa pe clădiri se calculează prin aplicarea unei cote cuprinse între 0,08%—0,2% asupra valorii impozabile a clădirii, iar pentru clădirile nerezidențiale aflate în proprietatea sau deținute de persoanele juridice, impozitul/taxa pe clădiri se calculează prin aplicarea unei cote cuprinse între 0,2%—1,3%, inclusiv, asupra valorii impozabile a clădirii. Pentru stabilirea impozitului/taxei pe clădiri, valoarea impozabilă a clădirilor aflate în proprietatea persoanelor juridice este valoarea de la 31 decembrie a anului anterior celui pentru care se datorează impozitul/taxa și poate fi, în ipoteza din cauza de față, ultima valoare impozabilă înregistrată în evidențele organului fiscal sau valoarea clădirilor care rezultă din actul prin care se transferă dreptul de proprietate, în cazul clădirilor dobândite în cursul anului fiscal anterior.

20. Or, cota mai mare prevăzută de art. 460 alin. (8) din Codul fiscal, respectiv de 5%, devine aplicabilă doar dacă valoarea impozabilă a clădirii nu se actualizează o dată la 3 ani

27. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Societatea Smart Offshore — S.R.L. din Cluj-Napoca în Dosarul nr. 2.795/117/2017 al Tribunalului Cluj — Secția mixtă de contencios administrativ și fiscal, de conflicte de muncă și asigurări sociale și constată că prevederile art. 460 alin. (6) și (8) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

2. Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor pct. 38 și 39 din titlul IX din Hotărârea Guvernului nr. 1/2016 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, excepția ridicată de aceeași autoare în același dosar al aceleiași instanțe.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Cluj — Secția mixtă de contencios administrativ și fiscal, de conflicte de muncă și asigurări sociale și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 1 octombrie 2019.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. VALER DORNEANU

Magistrat-asistent,
Fabian Niculae

pe baza unui raport de evaluare a clădirii întocmit de un evaluator autorizat în conformitate cu standardele de evaluare a bunurilor aflate în vigoare la data evaluării, depus la organul fiscal local de către persoana juridică ce este contribuabil, până la primul termen de plată din anul de referință, așa cum prevede art. 460 alin. (6) din Codul fiscal.

21. Având în vedere dispozițiile de mai sus, Curtea constată că prevederile legale criticate sunt clare, precise și previzibile, ceea ce conduce la concluzia că nu încalcă prevederile constituționale ale art. 1 alin. (5) în componenta sa privind calitatea legii.

22. Mai mult, dispozițiile legale criticate sunt aplicabile tuturor persoanelor aflate în aceeași situație juridică, astfel încât Curtea nu poate reține încălcarea art. 4 privind nediscriminarea ori a art. 16 privind egalitatea în fața legii.

23. Așadar, pentru motivele mai sus arătate, care reies inclusiv din jurisprudența menționată, Curtea nu poate constata încălcarea art. 1 privind statul român, art. 15 privind universalitatea drepturilor, art. 44 privind dreptul de proprietate privată sau a art. 45 privind libertatea economică din Constituție.

24. În ceea ce privește invocarea prevederilor art. 21 privind accesul liber la justiție, Curtea reține că prevederile legale criticate nu îl împiedică pe contribuabil să se adreseze instanței judecătorești în cazul în care apreciază că impozitul nu a fost stabilit în mod corect de către organele fiscale.

25. Cât privește invocarea prevederilor art. 31 și 52 din Constituție, Curtea constată că acestea nu au incidență în cauză, întrucât nu își găsesc aplicarea în ipoteza în care se află autoarea excepției de neconstituționalitate.

26. Referitor la prevederile pct. 38 și 39 din titlul IX din Hotărârea Guvernului nr. 1/2016 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, Curtea constată că, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) teza întâi din Constituție, Curtea Constituțională „hotărăște asupra excepțiilor de neconstituționalitate privind legile și ordonanțele, ridicate în fața instanțelor judecătorești sau de arbitraj comercial; (...)”. În aplicarea acestei dispoziții constituționale, art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, prevede că instanța de contencios constituțional „decide asupra excepțiilor ridicate în fața instanțelor judecătorești sau de arbitraj comercial privind neconstituționalitatea unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții dintr-o lege sau dintr-o ordonanță în vigoare, care are legătură cu soluționarea cauzei în orice fază a litigiului și oricare ar fi obiectul acestuia.” Așadar, hotărârile Guvernului nu pot constitui obiect al controlului de constituționalitate, astfel că excepția de neconstituționalitate a prevederilor pct. 38 și 39 din titlul IX din Hotărârea Guvernului nr. 1/2016 este inadmisibilă.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 829

din 12 decembrie 2019

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 478—488

din Codul de procedură penală

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Cristina Teodora Pop	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Dana Cristina Bunea.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 478—488 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Vasile Gabor și Dumitru Dîmbu în Dosarul nr. 3.342/86/2017/a2 al Curții de Apel Suceava — Secția penală și pentru cauze cu minori, care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.810 D/2017.

2. La apelul nominal lipsesc autorii excepției. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 16 noiembrie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 3.342/86/2017/a2, **Curtea de Apel Suceava — Secția penală și pentru cauze cu minori a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 478—488 din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de Vasile Gabor și Dumitru Dîmbu într-o cauză având ca obiect soluționarea unei cauze penale în care au fost încheiate mai multe acorduri de recunoaștere a vinovăției.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că dispozițiile art. 484 și 488 din Codul de procedură penală încalcă principiul egalității în fața legii, dreptul de acces liber la justiție, dreptul la un proces echitabil și dreptul la apărare, în măsura în care limitează accesul la justiție al oricărei persoane fizice sau juridice ale cărei drepturi legitime au fost vătămăte nemijlocit printr-o măsură sau printr-un act al instanței. Se susține că neconstituționalitatea dispozițiilor legale criticate este determinată de necunoașterea calității procesuale active a persoanelor care au calitatea de suspect în cauze disjuncte din cele în care se încheie acorduri de recunoaștere a vinovăției, acorduri prin al căror conținut le sunt lezate drepturi fundamentale. Se precizează că soluția arătată anterior este în contradicție cu prevederile art. 409 alin. (1) lit. f) din Codul de

procedură penală care prevăd dreptul oricărei persoane fizice sau juridice ale cărei drepturi legitime au fost vătămăte nemijlocit, printr-o măsură sau printr-un act al instanței, de a formula apel. Se susține că dispozițiile legale criticate creează discriminare între persoanele care au calitatea procesuală necesară pentru a formula apel împotriva sentinței de admitere sau de respingere a acordului de recunoaștere a vinovăției și persoanele fizice și juridice ale căror drepturi legitime sunt vătămăte nemijlocit prin admiterea sau respingerea acordului de recunoaștere a vinovăției, dar care nu au dreptul să formuleze aceeași cale de atac anterferită. Se arată că, pentru același motiv, persoanelor din cea de-a doua categorie le sunt limitate accesul liber la justiție și dreptul la apărare. Se susține că, în practică, sunt încheiate acorduri de recunoaștere a vinovăției cu încălcarea prezumției de nevinovăție a altor persoane, care, având în vedere dispozițiile legale criticate, sunt lipsite de dreptul la apărare și de dreptul la un proces echitabil.

6. Referitor la instituția acordului de recunoaștere a vinovăției, în ansamblul său, se susține că aceasta încalcă dispozițiile art. 1 alin. (3) și (5) din Constituție, prin faptul că elementele de justiție negociată nu sunt compatibile cu principiul legalității și cu cel al aflării adevărului, care implică obligativitatea procurorului de a pune în mișcare și de a exercita acțiunea penală, din oficiu, ceea ce imprimă un caracter de indisponibilitate acțiunii penale. Se susține că același caracter de indisponibilitate a acțiunii penale este determinat de sistemul de acuzare publică, adoptat pe baze constituționale și care caracterizează întreaga procedură penală. Se susține că sistemul dreptului penal românesc este unul științific, bazat pe aflarea adevărului judiciar, care este de dorit să coincidă cu cel obiectiv, iar descoperirea acestuia prin intermediul mijloacelor oferite de știință reprezintă o caracteristică fundamentală a sistemului de probațiune, care, pentru aceste motive, este incompatibil cu sistemul de probațiune sentimental, ce rezultă din acordul de recunoaștere a vinovăției. Se afirmă, de asemenea, că acordul de recunoaștere a vinovăției contravine prezumției de nevinovăție, astfel cum aceasta este reglementată în Constituție și cum este interpretată potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, întrucât, ca urmare a încheierii acordului de recunoaștere a vinovăției, vinovăția inculpatului nu este stabilită în mod legal, prin epuizarea întregului probatoriu. Se susține că, pentru motivele anterior invocate, dispozițiile art. 478—488 din Codul de procedură penală încalcă prevederile art. 6 din Convenție, ale art. 7 și 11 din Declarația Universală a Drepturilor Omului și, în consecință, dispozițiile constituționale ale art. 20.

7. **Curtea de Apel Suceava — Secția penală și pentru cauze cu minori** opinează că excepția de neconstituționalitate este întemeiată, în privința dispozițiilor art. 485 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură penală, și neîntemeiată în privința celorlalte

dispoziții legale criticate. Referitor la criticile formulate cu privire la prevederile art. 478—488 din Codul de procedură penală, ce reglementează acordul de recunoaștere a vinovăției, în ansamblul său, se susține că instituția de drept procesual penal anterior menționată urmărește soluționarea cauzelor penale într-o manieră egal avantajoasă pentru inculpat și pentru stat, fără a încălca drepturile fundamentale ale celui dintâi. Se arată că încheierea acordului de recunoaștere a vinovăției este lăsată la aprecierea inculpatului, acesta nefiind obligat să îl încheie, și că aceasta este supusă controlului instanței judecătorești. Mai mult, se susține că art. 480 din Codul de procedură penală impune ca la încheierea acordului de recunoaștere a vinovăției să existe suficient de multe date cu privire la existența faptei pentru care s-a pus în mișcare acțiunea penală și la vinovăția inculpatului. Referitor la prevederile art. 488 alin. (1) din Codul de procedură penală, se arată că răspunderea penală este personală și se stabilește, în situația în care persoana interesată ar fi trimisă în judecată pentru o infracțiune care are legătură cu cea a inculpatului, exclusiv pe baza probelor administrate în dosarul în care persoana în cauză are calitatea de inculpat, beneficiind de toate garanțiile prevăzute de lege. Se apreciază însă că, pentru respectarea principiului egalității armelor, instanța de judecată ar trebui să aibă posibilitatea să modifice natura, cuantumul și modalitatea de executare a pedepsei, atunci când apreciază că sunt prea aspre raportat la particularitățile comiterii faptei și la persoana inculpatului, având în vedere că aceasta poate interveni, prin respingerea acordului, potrivit prevederilor art. 485 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură penală, în situația în care soluția negociată este nejustificat de blândă în raport cu gravitatea infracțiunii sau cu pericolozitatea infractorului. Se susține că imposibilitatea instanței de a interveni în sensul arătat anterior limitează dreptul de acces efectiv la justiție.

8. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

9. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Se arată că prevederile art. 488 alin. (1) din Codul de procedură penală recunosc numai procurorului, inculpatului, părții civile, părții responsabile civilmente și persoanei vătămate dreptul de a declara apel împotriva sentinței referitoare la încheierea acordului de recunoaștere a vinovăției, întrucât doar acești participanți la procesul penal justifică un interes în promovarea căii de atac mai sus menționate. Prin urmare, se susține că un inculpat cercetat în aceeași cauză penală, dar care nu este parte la acordul de recunoaștere a vinovăției, nu are interes să exercite apel împotriva hotărârii primei instanțe, deoarece acordul în cauză nu îl prejudiciază și nici nu îl avantajează. Se arată că, potrivit art. 478 alin. (5) din Codul de procedură penală, atunci când acțiunea penală s-a pus în mișcare față de mai mulți inculpați, se poate încheia acord de recunoaștere a vinovăției distinct cu fiecare dintre aceștia, fără a fi adusă atingere prezumției de nevinovăție a inculpaților pentru care nu s-a încheiat un astfel de acord.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie prevederile art. 478—488 — *Acordul de recunoaștere a vinovăției* din Codul de procedură penală.

13. Se susține că textele criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (3) și (5) referitor la statul de drept, ale art. 11 alin. (1) cu privire la tratatele internaționale la care România este parte, ale art. 16 referitor la egalitatea în drepturi, ale art. 21 cu privire la accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil, ale art. 23 alin. (11) cu privire la prezumția de nevinovăție și ale art. 24 referitor la dreptul la apărare, precum și prevederilor art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale cu privire la dreptul la un proces echitabil și ale art. 7 și 11 din Declarația Universală a Drepturilor Omului referitoare la egalitatea în drepturi și la prezumția de nevinovăție.

14. Examinând excepția de neconstituționalitate, referitor la persoanele care au dreptul să formuleze apel împotriva soluției pronunțate conform prevederilor art. 485 alin. (1) din Codul de procedură penală, Curtea constată că prin Decizia nr. 235 din 7 aprilie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 364 din 26 mai 2015, a reținut că dispozițiile art. 488 din Codul de procedură penală, precum și soluția legislativă cuprinsă în art. 484 alin. (2) din Codul de procedură penală, care exclude persoana vătămată, partea civilă și partea responsabilă civilmente de la audierea în fața instanței de fond, sunt neconstituționale. Ca urmare a pronunțării deciziei precitate, art. 488 din Codul de procedură penală a fost modificat prin art. II pct. 124 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 18/2016 pentru modificarea și completarea Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, precum și pentru completarea art. 31 alin. (1) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, în sensul reglementării dreptului persoanei vătămate, al părții civile și al părții responsabile civilmente de a formula apel împotriva sentinței pronunțate de către instanța sesizată cu acordul de recunoaștere a vinovăției.

15. În ceea ce privește dreptul altor persoane decât cele care au calitatea de părți în cauza în care se încheie acordul de recunoaștere a vinovăției de a exercita calea de atac prevăzută la art. 488 alin. (1) din Codul de procedură penală, cum sunt persoanele care au calitatea de părți în cauze disjuncte din cea în care a fost încheiat acordul de recunoaștere a vinovăției, ipoteză invocată de unul dintre autorii excepției de neconstituționalitate, Curtea apreciază că acestea nu au un interes procesual în promovarea unei asemenea căi de atac. În acest sens, Curtea reține că soluția pronunțată de instanța sesizată cu acordul de recunoaștere a vinovăției, care vizează fie admiterea, fie respingerea acestui acord, nu afectează interesele procesuale ale unor astfel de persoane și nici nu le profită. Aceasta, întrucât răspunderea penală este personală și se stabilește — în situația în care persoana interesată să formuleze cerere de apel, aflată în ipoteza invocată de autorul

excepției, este trimisă în judecată pentru o infracțiune în legătură cu cea săvârșită de inculpat — exclusiv pe baza probelor ce vor fi administrate în dosarul în care aceasta are calitatea de inculpat, urmând să beneficieze, în cadrul procesului penal astfel desfășurat, de toate garanțiile procesuale specifice procesului penal.

16. Cu privire la aceste aspecte, autorii excepției de neconstituționalitate invocă încălcarea prezumției de nevinovăție a persoanelor din categoria mai sus menționată, ca urmare a încheierii acordului de recunoaștere a vinovăției în cauzele în care ele nu au calitatea de părți. În această privință, prevederile art. 478 alin. (5) din Codul de procedură penală obligă la respectarea prezumției antereferte, prevăzând că, dacă acțiunea penală s-a pus în mișcare față de mai mulți inculpați, se poate încheia un acord de recunoaștere a vinovăției distinct cu fiecare dintre aceștia, fără a fi adusă atingere prezumției de nevinovăție a inculpaților pentru care nu s-a încheiat acord. Așa fiind, cu atât mai mult, organele judiciare sunt obligate să respecte prezumția de nevinovăție în privința părților din cauzele disjuncte.

17. Prin urmare, argumentele aduse în susținerea neconstituționalității textelor criticate, prin raportare la dispozițiile constituționale ale art. 23 alin. (11), pleacă de la așa-zisa lipsă de corectitudine a organelor judiciare în aplicarea prevederilor art. 478 alin. (5) din Codul de procedură penală. Or, o astfel de critică nu poate fi reținută.

18. Referitor la criticile de neconstituționalitate ce vizează instituția acordului de recunoaștere a vinovăției, în ansamblul său, Curtea reține că dispozițiile art. 478—488 din Codul de procedură penală au mai făcut obiectul controlului de constituționalitate, prin raportare la critici similare, Curtea pronunțând în acest sens Decizia nr. 483 din 30 iunie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 927 din 17 noiembrie 2016, paragrafele 14—22, prin care a constatat că, alături de judecata pe baza recunoașterii învinuirii, prevăzută la art. 377 din Codul de procedură penală, acordul de recunoaștere a vinovăției, reglementat la art. 478 și 488 din Codul de procedură penală, reprezintă una dintre instituțiile procesual penale specifice sistemului procesual adversarial, introdusă de legiuitor în Codul de procedură penală în vigoare. Acordul de recunoaștere a vinovăției constituie o excepție de la principiul aflării adevărului, specific sistemului continental de drept, care obligă organele judiciare ca, în toate cauzele, să facă toate demersurile pentru stabilirea corectă a situației de fapt. Această excepție a fost instituită de legiuitor, care, în acest fel, a acordat prioritate în aplicare principiului oportunității, caracteristic sistemului de drept anglo-saxon, care, prin abordarea pragmatică a înfăptuirii justiției, conduce, în unele cazuri, într-un mod mai eficient, la același rezultat, respectiv la aplicarea unor pedepse persoanelor care au săvârșit infracțiuni. Aceleași aspecte au fost reținute de legiuitor în Expunerea de motive a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, conform căreia introducerea acordului de recunoaștere a vinovăției în legislația românească presupune o schimbare radicală a procesului penal român ce are ca scop reducerea duratei judecării cauzelor și simplificarea activității organelor de urmărire penală, cu consecința reducerii costurilor actului de justiție pentru toate părțile, dar, în mod special, pentru stat, care, prin justiția negociată, economisește resurse bănești și umane esențiale. Prin urmare, acordul de recunoaștere a vinovăției este prezentat, în cuprinsul Expunerii de motive anterior menționate,

ca aparținând unei viziuni legislative inovatoare, ce asigură soluționarea cauzelor într-un termen optim și previzibil, fiind, totodată, un remediu pentru înlăturarea deficienței constând în durata mare a soluționării cauzelor în România.

19. Curtea a reținut, totodată, că instituția procesual penală analizată a fost însă adaptată de legiuitor la cerințele dreptului continental. Astfel, acordul de recunoaștere a vinovăției poate fi încheiat, conform prevederilor art. 478 alin. (1) și art. 480 din Codul de procedură penală, după punerea în mișcare a acțiunii penale, cu privire la infracțiunile pentru care legea prevedea pedeapsa amenzii sau a închisorii de cel mult 7 ani, atunci când din probele administrate rezultă suficiente date cu privire la existența faptei pentru care s-a pus în mișcare acțiunea penală și cu privire la vinovăția inculpatului. La încheierea acordului de recunoaștere a vinovăției, asistența juridică este obligatorie. Ca efect al încheierii sale, inculpatul beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei închisorii și de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei amenzii. Conform art. 478 alin. (1) din Codul de procedură penală, titularii acordului de recunoaștere a vinovăției sunt inculpatul și procurorul, acordul putând fi inițiat, potrivit alin. (3) al aceluiași articol, de oricare dintre aceștia, limitele încheierii sale fiind stabilite prin avizul prealabil și scris al procurorului ierarhic superior, conform art. 478 alin. (4) din Codul de procedură penală. Potrivit art. 479 din același cod, obiectul acordului îl constituie recunoașterea comiterii faptei și acceptarea încadrării juridice pentru care a fost pusă în mișcare acțiunea penală; acesta privește felul și cuantumul pedepsei, precum și forma de executare a acesteia, respectiv felul măsurii educative ori, după caz, soluția de renunțare la aplicarea pedepsei sau de amânare a aplicării pedepsei. Potrivit art. 481 și 483 din Codul de procedură penală, acordul de recunoaștere a vinovăției se încheie în formă scrisă și constituie act de sesizare a instanței căreia i-ar reveni competența să judece cauza în fond. Conform art. 485 din Codul de procedură penală, aceasta admite sau respinge acordul de recunoaștere a vinovăției printr-o procedură publică la care sunt citați inculpatul, celelalte părți și persoana vătămată, procedură în urma căreia, după ascultarea procurorului, a inculpatului și a avocatului acestuia, precum și, dacă sunt prezente, a celorlalte părți și a persoanei vătămate, instanța se pronunță prin sentință, potrivit art. 484 din Codul de procedură penală. Sentința astfel pronunțată poate fi atacată cu apel, conform art. 488 din Codul de procedură penală, în termen de 10 zile de la comunicare, de către procuror, inculpat, celelalte părți și persoana vătămată. Mai mult, în cazul respingerii de către instanță a acordului de recunoaștere a vinovăției, soluționarea cauzei se face potrivit normelor procesual penale cu caracter general, conform art. 485 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură penală. Prin art. II pct. 120 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 18/2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 389 din 23 mai 2016, limita de 7 ani a pedepsei închisorii, prevăzută la art. 480 alin. (1) din Codul de procedură penală, a fost extinsă la 15 ani.

20. Curtea a constatat că, astfel reglementat, acordul de recunoaștere a vinovăției constituie o instituție de drept procesual penal ce asigură toate garanțiile specifice dreptului la un proces echitabil, prevăzut la art. 21 alin. (3) din Constituție și art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, chiar și în situația prevederii de către legiuitor, în contextul acestei instituții, a dreptului procurorului de

a iniția acest acord, cu avizul procurorului ierarhic superior, potrivit art. 478 alin. (2) și (3) din Codul de procedură penală, precum și a dreptului acestuia de a stabili felul, cuantumul și forma de executare a pedepsei ori soluția de renunțare la aplicarea pedepsei sau de amânare a aplicării pedepsei, potrivit art. 482 lit. h) din Codul de procedură penală. Aceasta, întrucât acordul de recunoaștere a vinovăției încheiat între procuror și inculpat, în condițiile arătate de autorii excepției, este supus controlului instanței căreia i-ar reveni competența să judece cauza în fond, care poate să îl admită sau să îl respingă, conform procedurii analizate, iar, împotriva sentinței astfel pronunțate, părțile interesate pot formula apel.

21. Referitor la norma constituțională de la art. 21 alin. (3), invocată de autorii excepției, Curtea a reținut, în jurisprudența sa, că aceasta garantează dreptul părților de acces liber la justiție, precum și dreptul la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil, constituind valorificarea explicită a prevederilor art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Dreptul de acces liber la justiție presupune dreptul oricărei persoane de a se adresa instanțelor de judecată pentru apărarea drepturilor și a intereselor sale legitime. S-a statuat, în același sens, că dreptul la un proces echitabil, invocat în susținerea excepției, reprezintă un standard constituțional a cărui îndeplinire este apreciată în funcție de ansamblul procesului, ținând cont de specificul normelor procedurale aplicabile, și, totodată, că dreptul la un proces echitabil presupune asigurarea unor principii fundamentale, precum contradictorialitatea și egalitatea armelor, care presupun ca fiecare dintre părți să dispună de posibilități suficiente, echivalente și adecvate de a-și susține apărările, fără ca vreuna dintre ele să fie defavorizată în raport cu cealaltă (a se vedea Decizia nr. 667 din 15 octombrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 870 din 20 noiembrie 2015, paragrafele 29—30).

22. Având în vedere aceste considerente, Curtea constată că nu poate fi reținută încălcarea dispozițiilor art. 21 alin. (3) din Constituție și ale art. 6 din Convenție.

27. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Vasile Gabor și Dumitru Dîmbu în Dosarul nr. 3.342/86/2017/a2 al Curții de Apel Suceava — Secția penală și pentru cauze cu minori și constată că dispozițiile art. 478—488 din Codul de procedură penală sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Suceava — Secția penală și pentru cauze cu minori și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 12 decembrie 2019.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

23. Pentru aceleași motive, Curtea a constatat că nu este încălcat nici principiul separației puterilor în stat și nici principiul separației funcțiilor judiciare, întrucât înfăptuirea actului de justiție, chiar și în urma încheierii unui acord de recunoaștere a vinovăției, are loc cu controlul instanței judecătorești, care, printre altele, conform art. 485 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură penală, în cazul respingerii acordului dispune judecarea cauzei potrivit dispozițiilor procesual penale cu caracter general.

24. Referitor la critica autorilor excepției potrivit căreia art. 56 din Codul de procedură penală și Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 827 din 13 septembrie 2005, nu reglementează competența procurorului de a încheia acordul de recunoaștere a vinovăției, de a stabili pedepse și modalități de executare, de a renunța la aplicarea unor pedepse sau de a dispune amânarea executării pedepselor, Curtea a reținut că acordul de recunoaștere a vinovăției este o procedură specială, fiind plasată de către legiuitor în cuprinsul titlului IV al părții speciale a Codului de procedură penală (intitulat „Proceduri speciale”), ca o excepție de la dispozițiile art. 56 din același cod, excepție care oferă însă garanțiile procesuale specifice drepturilor fundamentale invocate în prezenta cauză. Pentru acest motiv, Curtea constată că legiuitorul a reglementat competența procurorului de încheiere a acordului de recunoaștere a vinovăției, conform exigențelor constituționale specifice drepturilor anterior referite.

25. Nu în ultimul rând, Curtea a reținut că reglementarea instituției acordului de recunoaștere a vinovăției reprezintă opțiunea legiuitorului, în acord cu politica sa penală, exprimată potrivit competenței sale constituționale reglementate la art. 61 alin. (1) din Constituție și în marja de apreciere prevăzută de acesta.

26. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură a schimba jurisprudența precitată, atât considerentele, cât și soluția din Decizia nr. 483 din 30 iunie 2016, mai sus analizată, își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Magistrat-asistent,
Cristina Teodora Pop

ORDONANȚE ȘI HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ

privind luarea unor măsuri pentru buna funcționare a sistemului de învățământ

Având în vedere Decretul nr. 240/2020 privind prelungirea stării de urgență pe teritoriul României prin care s-a instituit la art. 78 din anexa nr. 1 faptul că, „Pe durata stării de urgență, unitățile de învățământ preuniversitar organizează, în măsura posibilităților, desfășurarea de activități din planurile de învățământ, în format online. Derularea acestor activități, precum și modul de recuperare a elementelor care nu pot fi parcurse în această perioadă se stabilesc de către Ministerul Educației și Cercetării” și în ceea ce privește învățământul universitar se statuează la art. 79 din anexa nr. 1 faptul că, „Pe durata stării de urgență, instituțiile de învățământ superior din sistemul național de învățământ, în baza autonomiei universitare, cu respectarea calității actului didactic și cu asumarea răspunderii publice, vor utiliza metode didactice alternative de predare-învățare-evaluare, în format online”,

luând în considerare Hotărârea nr. 7 din 11 martie 2020 a Comitetului Național pentru Situații Speciale de Urgență (CNSSU) privind aprobarea Hotărârii nr. 9 a Grupului de suport tehnico-științific privind gestionarea bolilor înalt contagioase pe teritoriul României, potrivit căreia se recomandă „utilizarea unor metode didactice alternative de învățământ”,

luând în considerare situația extraordinară generată de pandemia de coronavirus SARS-CoV-2, ținând cont că Ministerul Educației și Cercetării are obligația de a asigura securitatea raporturilor juridice în domeniul educației și de a implementa toate măsurile necesare astfel încât efectele negative generate de pandemia de coronavirus SARS-CoV-2 să aibă un impact minim asupra sistemului de învățământ,

având în vedere că în România educația este considerată prioritate națională, iar continuarea activităților didactice specifice aferente anului școlar, respectiv anului universitar 2019—2020 vizează interesul public general,

ținând cont de obligația respectării principiului relevanței — în baza căruia educația răspunde nevoilor de dezvoltare personală și social-economică — și principiului eficienței — în baza căruia se urmărește obținerea de rezultate educaționale maxime, prin gestionarea resurselor existente, principiile ce guvernează sistemul de învățământ din România,

întrucât se impune adoptarea unor măsuri urgente astfel încât atât procesul de învățământ universitar, cu toate componentele sale, didactice și de cercetare, așa cum sunt definite de art. 287 din Legea educației naționale nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare, cât și procesul de învățământ preuniversitar privitor la mobilitatea personalului didactic din învățământul preuniversitar să se poată desfășura în continuare,

pentru desfășurarea optimă a anului școlar/universitar în curs, precum și facilitarea unei perioade de tranziție cât mai scurte, ulterioară încetării stării de urgență și care să nu afecteze interesul superior al elevului/studentului, evoluția și dezvoltarea educațională, profesională și de carieră reprezentată o situație de urgență a cărei reglementare nu poate fi amânată,

pentru a asigura, pe durata decretării stării de urgență și până la data de 1 septembrie 2020, posibilitatea cadrelor didactice de a beneficia de dreptul la titularizare, obținerea gradului didactic I, gradului didactic II, definitivatul în profesie și restrângerea de activitate și în condițiile restricțiilor privind adunările publice impuse de autoritățile de resort,

știind că desfășurarea în bune condiții a activității aferente anului școlar/universitar în curs creează premisele începerii viitorului an școlar/universitar la termenele preconizate, în bune condiții și fără un impact negativ asupra beneficiarilor direcți ai actului educațional,

având în vedere situația extraordinară generată de suspendarea pe termen lung a cursurilor pentru elevi și studenți, în contextul necesității limitării efectelor negative generate de pandemia de coronavirus, precum și faptul că neadoptarea unor măsuri adecvate care să creeze posibilitatea încheierii anului școlar, respectiv universitar, în bune condiții, ar conduce la grave consecințe asupra întregului sistem de învățământ și pentru buna desfășurare a activităților planificate, aceste măsuri nu pot fi amânate,

în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Art. 1. — (1) Pe durata stării de urgență și până la eliminarea restricțiilor privind adunările publice de către autoritățile de resort, desfășurarea tuturor activităților de predare-învățare-evaluare aferente semestrului al II-lea al anului universitar 2019—2020, a examenelor de finalizare a studiilor de licență, de masterat sau a programelor de studii postuniversitare, susținerea tezelor de doctorat, susținerea tezelor de abilitare pentru anul universitar 2019—2020, se poate realiza și în modul on-line, pentru formele de organizare a programelor de studii cu frecvență și cu frecvență redusă și reprezintă modalități de realizare a formelor de exercitare a programelor de studii prevăzute la art. 139 lit. a) și b) din Legea educației naționale nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Pe durata stării de urgență și până la începutul anului universitar 2020—2021, instituțiile de învățământ superior din sistemul național de învățământ, în baza autonomiei universitare, cu respectarea calității actului didactic și cu asumarea răspunderii publice, utilizează ca metodă didactică alternativă de învățământ modul on-line. Cadrele didactice raportează, la finalul fiecărei luni, în cadrul fișelor de pontaj către responsabilii desemnați de conducerea facultăților/departamentelor aspectele specifice pentru activitatea desfășurată în modul on-line.

(3) Pe durata stării de urgență și până la eliminarea restricțiilor privind adunările publice de către autoritățile de resort, procesul de admitere la studiile universitare se poate desfășura și în modul on-line.

Art. 2. — (1) În perioada stării de urgență și până la începutul anului universitar 2020—2021, activitățile cuprinse în norma didactică prevăzute de art. 287 din Legea nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare, pot fi realizate și în modul on-line.

(2) În situația desfășurării activităților prevăzute la art. 287 din Legea nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare, în modul on-line, norma didactică se stabilește cu respectarea art. 287 alin. (4) din Legea nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Activitățile cuprinse în norma didactică prevăzute la art. 287 din Legea nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare, precum și examenele de finalizare a semestrelor și a studiilor de licență și masterat, susținerea referatelor și a tezelor de doctorat, desfășurate în modul on-line în anul universitar 2019—2020, în cadrul formelor de învățământ cu frecvență și cu frecvență redusă reprezintă modalități de realizare a formelor de exercitare a programelor de studii prevăzute la art. 139 lit. a) și b) din Legea nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare, și sunt recunoscute.

(4) Participarea studenților și studenților doctoranzi la examenele prevăzute de art. 143 și 144 din Legea nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare, care pe perioada stării de urgență au urmat activități de învățare și predare în modul on-line, se realizează potrivit metodologiilor aprobate de instituțiile de învățământ universitar.

Art. 3. — Activitățile didactice care impun interacțiunea „față în față” se recuperează în sistem modular, intensiv, după încetarea stării de urgență și înainte de sesiunile de examene aferente semestrului al II-lea.

Art. 4. — Măsurile luate de instituțiile de învățământ universitar în vederea punerii în aplicare a prevederilor prezentei ordonanțe de urgență se aplică pe perioada anului universitar 2019—2020.

Art. 5. — În perioada stării de urgență și până la eliminarea restricțiilor privind adunările publice de către autoritățile de resort, activitățile desfășurate de cadrele didactice care au ca obiect consolidarea și recapitularea programei școlare reprezintă forme de realizare a activităților prevăzute la art. 262 din Legea nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare, și pot fi realizate în modul on-line.

Art. 6. — Prin derogare de la prevederile art. 241 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare, pentru susținerea examenului național de definitivare în învățământ sesiunea 2020, etapa I eliminatorie realizată de către inspectoratele școlare în perioada stagiului practic cu durata de un an școlar constă în evaluarea activității profesionale la nivelul unității de învățământ, evaluarea portofoliului profesional personal și în susținerea a cel puțin o inspecție la clasă.

Art. 7. — Prin derogare de la prevederile art. 242 alin. (4) lit. a) din Legea nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare, pentru evoluția în carieră prin gradul didactic II, sesiunea 2020, gradul didactic II se obține de către personalul didactic de predare care are o vechime la catedră de cel puțin 4 ani de la obținerea definitivării în învățământ, prin promovarea a cel puțin două inspecții școlare susținute până la data înscrierii pentru susținerea probei orale.

Art. 8. — Prin derogare de la prevederile art. 242 alin. (5) lit. b) și d) din Legea nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare, gradul didactic I, seria 2018—2020, se poate obține de către personalul didactic de predare care are o vechime la catedră de cel puțin 4 ani de la obținerea gradului didactic II prin promovarea a două inspecții școlare curente, eșalonate pe parcursul celor 4 ani, apreciate cu calificativul maxim și susținerea lucrării metodic-științifice care se poate realiza și în modul on-line, în fața comisiei instituite, conform metodologiei Ministerului Educației și Cercetării.

Art. 9. — Pe durata decretării stării de urgență și până la data de 1 septembrie 2020 se suspendă aplicarea prevederilor art. 252 alin. (3) lit. a) din Legea nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare, fără afectarea drepturilor cadrelor didactice titulare din sistemul de învățământ preuniversitar supuse restrângerii de activitate.

Art. 10. — Pe durata decretării stării de urgență și până la data de 1 septembrie 2020, prin derogare de la prevederile art. 252 alin. (3) lit. b) din Legea nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare, în condițiile intrării în restrângere de activitate, cadrele didactice titulare în sistemul de învățământ preuniversitar beneficiază de soluționarea restrângerii de activitate prin repartizarea pe posturi/catedre vacante, coordonată de inspectoratul școlar județean/Inspectoratul Școlar al Municipiului București, conform metodologiei elaborate de Ministerul Educației și Cercetării în termen de 15 zile de la intrarea în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.

Art. 11. — (1) Prin derogare de la prevederile art. 254 alin. (8) lit. a) din Legea nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare, în anul 2020, concursul prevăzut la art. 254 alin. (3) din Legea nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare, constă în probă practică sau inspecția specială la clasă după cum urmează:

a) pentru personalul didactic încadrat cu contract de muncă pe perioadă determinată/nedeterminată în anul școlar curent, la nivelul unității de învățământ în care este încadrat;

b) pentru personalul didactic care nu este încadrat cu contract de muncă pe perioadă determinată/nedeterminată în anul școlar curent, la nivelul unității de învățământ la care este arondat de către inspectoratul școlar.

(2) Prin derogare de la prevederile art. 254 alin. (8) lit. a) din Legea nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare, concursul prevăzut de art. 254 alin. (3) din Legea nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare, constă în:

a) probă practică sau inspecție specială, evaluată prin acordarea de calificative „Admis/Respins”;

b) probă scrisă cu aplicarea art. 89 din Legea nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare, privind angajarea personalului didactic de predare cu contract individual de muncă, pe baza programelor specifice aprobate de Ministerul Educației și Cercetării.

Art. 12. — Începând cu intrarea în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență și până la data de 1 septembrie 2020 se suspendă aplicabilitatea prevederilor art. 5 alin. (2) din Legea nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 13. — Măsurile luate de inspectoratele școlare/Inspectoratul Școlar al Municipiului București și de unitățile de învățământ preuniversitar în vederea punerii în aplicare a prevederilor prezentei ordonanțe de urgență se aplică pe perioada anului școlar 2019—2020.

Art. 14. — Termenele opozabile furnizorilor de educație din domeniul învățământului superior și preuniversitar, pentru a se supune procesului de evaluare externă în vederea acreditării prevăzute de art. 29 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 75/2005 privind asigurarea calității educației, aprobată cu modificări prin Legea nr. 87/2006, cu modificările și completările ulterioare, sau menținerii acreditării prevăzute de art. 33 alin. (3) din același act normativ, se prelungesc de drept până cel târziu la începutul anului școlar/universitar 2021—2022.

PRIM-MINISTRU
LUDOVIC ORBAN
Contrasemnează:

Viceprim-ministru,
Raluca Turcan
Ministrul educației și cercetării,
Cristina Monica Anisie
Ministrul muncii și protecției sociale,
Victoria Violeta Alexandru

Ministrul lucrărilor publice, dezvoltării și administrației,
Ion Ștefan
Ministrul afacerilor interne,
Marcel Ion Vela
Ministrul apărării naționale,
Nicolae-Ionel Ciucă

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**privind aprobarea bugetului de venituri
și cheltuieli pe anul 2020 al Companiei Naționale
de Căi Ferate „C.F.R.” — S.A., aflată sub autoritatea
Ministerului Transporturilor, Infrastructurii și Comunicațiilor**

Având în vedere prevederile Legii bugetului de stat pe anul 2020 nr. 5/2020, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 4 din Ordonanța Guvernului nr. 26/2013 privind întărirea disciplinei financiare la nivelul unor operatori economici la care statul sau unitățile administrativ-teritoriale sunt acționari unici ori majoritari sau dețin direct ori indirect o participație majoritară, aprobată cu completări prin Legea nr. 47/2014, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se aprobă bugetul de venituri și cheltuieli pe anul 2020 al Companiei Naționale de Căi Ferate „C.F.R.” — S.A., aflată sub autoritatea Ministerului Transporturilor, Infrastructurii și Comunicațiilor, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
LUDOVIC ORBAN

Contrasemnează:

Ministrul transporturilor, infrastructurii
și comunicațiilor,

Lucian Nicolae Bode

Ministrul muncii și protecției sociale,

Victoria Violeta Alexandru

Ministrul finanțelor publice,

Vasile-Florin Cîțu

MINISTERUL TRANSPORTURILOR, INFRASTRUCTURII ȘI COMUNICAȚIILOR

Compania Națională de Căi Ferate „C.F.R.” — S.A.

Bd. Dinicu Golescu nr. 38, sectorul 1, București

Codul unic de înregistrare: 11054529

**BUGETUL DE VENITURI ȘI CHELTUIELI
pe anul 2020**

				mii lei	
		INDICATORI		Nr. rd.	Propuneri an curent 2020
0	1	2		3	4
I.		VENITURI TOTALE (Rd.1=Rd.2+Rd.5)		1	4.015.199,37
	1	Venituri totale din exploatare, din care:		2	3.880.062,37
		a)	subventii, cf. prevederilor legale in vigoare	3	
		b)	transferuri, cf. prevederilor legale in vigoare	4	1.018.634,00
	2	Venituri financiare		5	135.137,00
II		CHELTUIELI TOTALE (Rd.6=Rd.7+Rd.19)		6	4.407.861,88
	1	Cheltuieli de exploatare (Rd.7=Rd.8+Rd.9+Rd.10+Rd.18), din care:		7	4.282.796,88
		A.	cheltuieli cu bunuri si servicii	8	791.144,92
		B.	cheltuieli cu impozite, taxe si varsaminte asimilate	9	22.366,04
		C.	cheltuieli cu personalul (Rd.10=Rd.11+Rd.14+Rd.16+Rd.17), din care:	10	1.699.758,53
		C0	Cheltuieli de natura salariala (Rd.11=Rd.12+Rd.13)	11	1.638.524,14
		C1	ch. cu salariile	12	1.533.024,14
		C2	bonusuri	13	105.500,00
		C3	alte cheltuieli cu personalul, din care:	14	0,00
			cheltuieli cu plati compensatorii aferente disponibilizarilor de personal	15	
		C4	cheltuieli aferente contractului de mandat si a altor organe de conducere si control, comisii si comitete	16	2.067,84
		C5	cheltuieli cu contributiile datorate de angajator	17	59.166,55
		D.	alte cheltuieli de exploatare	18	1.769.527,39
	2	Cheltuieli financiare		19	125.065,00
III		REZULTATUL BRUT (profit/pierdere)(rd.20=Rd.1-Rd.6)		20	-392.662,51
IV	1	IMPOZIT PE PROFIT CURENT		21	
	2	IMPOZIT PE PROFIT AMANAT		22	
	3	VENITURI DIN IMPOZITUL PE PROFIT AMANAT		23	
	4	IMPOZIT SPECIFIC UNOR ACTIVITATI		24	
	5	ALTE IMPOZITE NEPREZENTATE LA ELEMENTELE DE MAI SUS		25	
V		PROFITUL/PIERDEREA NETA A PERIOADEI DE RAPORTARE (Rd.26=Rd. 20-rd.21-Rd.22+Rd.23-Rd.24-Rd.25), din care:		26	
	1	Rezerve legale		27	
	2	Alte rezerve reprezentând facilități fiscale prevăzute de lege		28	
	3	Acoperirea pierderilor contabile din anii precedenți		29	
	4	Constituirea surselor proprii de finanțare pentru proiectele cofinanțate din împrumuturi externe, precum și pentru constituirea surselor necesare rambursării ratelor de capital, plății dobânzilor, comisioanelor și altor costuri aferente acestor împrumuturi		30	

*) Anexa este reprodusă în facsimil.

		INDICATORI	Nr. rd.	Propuneri an curent 2020
0	1	2	3	4
	5	Alte repartizări prevăzute de lege	31	
	6	Profitul contabil rămas după deducerea sumelor de la Rd. 27,28,29,30,31 (Rd.32=Rd.26-(Rd.27 la Rd. 31)≥0)	32	
	7	Participarea salariaților la profit în limita a 10% din profitul net, dar nu mai mult de nivelul unui salariu de bază mediu lunar realizat la nivelul operatorului economic în exercițiul financiar de referință	33	
	8	Minimum 50% vărsăminte la bugetul de stat sau local în cazul regiilor autonome ori dividende convenite acționarilor, în cazul societăților/ companiilor naționale și societăților cu capital integral sau majoritar de stat, din care:	34	
	a)	- dividende convenite bugetului de stat	35	
	b)	- dividende convenite bugetului local	36	
	c)	- dividende convenite altor acționari	37	
	9	Profitul nerepartizat pe destinațiile prevăzute la Rd.33 - Rd.34 se repartizează la alte rezerve și constituie sursă proprie de finanțare	38	
VI		VENITURI DIN FONDURI EUROPENE	39	
VII		CHELTUIELI ELIGIBILE DIN FONDURI EUROPENE,din care	40	
	a)	cheltuieli materiale	41	
	b)	cheltuieli cu salariile	42	
	c)	cheltuieli privind prestarile de servicii	43	
	d)	cheltuieli cu reclama si publicitate	44	
	e)	alte cheltuieli	45	
VIII		SURSE DE FINANȚARE A INVESTIȚIILOR, din care:	46	9.081.354,03
	1	Alocații de la buget	47	82.978,00
		alocații bugetare aferente plății angajamentelor din anii anteriori	48	
IX		CHELTUIELI PENTRU INVESTIȚII	49	9.081.262,03
X		DATE DE FUNDAMENTARE		
	1	Nr. de personal prognozat la finele anului	50	23.406
	2	Nr.mediu de salariați total	51	22.947
	3	Castigul mediu lunar pe salariat (lei/persoană) determinat pe baza cheltuielilor de natură salarială *	52	5.839,63
	4	Castigul mediu lunar pe salariat (lei/persoană) determinat pe baza cheltuielilor de natura salariala, recalculat cf. Legii anuale a bugetului de stat **)	53	5.315,74
	5	Productivitatea muncii în unități valorice pe total personal mediu (mii lei/persoană) (Rd.2/Rd.51)	54	169,09
	6	Productivitatea muncii în unități valorice pe total personal mediu recalculata cf. Legii anuale a bugetului de stat	55	124,13
	7	Productivitatea muncii în unități fizice pe total personal mediu (cantitate produse finite/ persoană)	56	
	8	Cheltuieli totale la 1000 lei venituri totale (Rd.57=Rd.6/Rd.1)x1000	57	1.097,79
	9	Plăți restante	58	53.838,17
	10	Creanțe restante	59	1.260.595,60

* Rd. 52 = Rd 151 din Anexa de fundamentare nr.2

** Rd. 53 = Rd 152 din Anexa de fundamentare nr.2

DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI**GUVERNUL ROMÂNIEI****PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****privind numirea domnului Ionel Roiban****în funcția de consilier de stat în cadrul Cancelariei Prim-Ministrului**

În temeiul art. 19, art. 22 alin. (5), art. 29 și art. 31 lit. c) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Ionel Roiban se numește în funcția de consilier de stat în cadrul Cancelariei Prim-Ministrului.

PRIM-MINISTRU
LUDOVIC ORBAN

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Antonel Tănase

București, 29 aprilie 2020.
Nr. 229.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE**

privind prelungirea perioadei de exercitare, cu caracter temporar, prin detașare, de către domnul Mihail-Adrian Oprescu a funcției publice vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Agenției Naționale pentru Egalitatea de Șanse între Femei și Bărbați

Având în vedere propunerea Agenției Naționale pentru Egalitatea de Șanse între Femei și Bărbați, formulată prin Adresa nr. 1.583 din 24 aprilie 2020, Adresa nr. 2.009/EC din 24 aprilie 2020 a Ministerului Muncii și Protecției Sociale, precum și acordul scris al domnului Mihail-Adrian Oprescu,

în temeiul art. 29, art. 397 lit. b), art. 502 alin. (1) lit. f), art. 505 alin. (5), art. 509 alin. (3) și art. 530 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu completările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Se prelungește perioada de exercitare, cu caracter temporar, prin detașare, de către domnul Mihail-Adrian Oprescu, inspector general de stat adjunct în cadrul Inspecției Muncii, a funcției publice vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Agenției Naționale pentru Egalitatea de Șanse între Femei și Bărbați, pentru o perioadă de 6 luni.

PRIM-MINISTRU
LUDOVIC ORBAN

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Antonel Tănase

București, 29 aprilie 2020.
Nr. 230.

GUVERNUL ROMÂNIEI

PRIM-MINISTRUL

DECIZIE

**pentru modificarea Deciziei prim-ministrului nr. 487/2019
privind numirea domnului Virgil Guran în funcția de consilier
de stat pentru ordine publică și siguranța cetățeanului
în cadrul Cancelariei Prim-Ministrului**

În temeiul art. 29 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Decizia prim-ministrului nr. 487/2019 privind numirea domnului Virgil Guran în funcția de consilier de stat pentru ordine publică și siguranța cetățeanului în cadrul Cancelariei Prim-Ministrului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 982 din 5 decembrie 2019, se modifică după cum urmează:

1. Titlul va avea următorul cuprins:**„DECIZIE**

**privind numirea domnului Virgil Guran în funcția de consilier de stat
pentru ordine publică, siguranța cetățeanului și securitate națională
în cadrul Cancelariei Prim-Ministrului”**

2. Articolul unic va avea următorul cuprins:

„Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Virgil Guran se numește în funcția de consilier de stat pentru ordine publică, siguranța cetățeanului și securitate națională în cadrul Cancelariei Prim-Ministrului.”

PRIM-MINISTRU
LUDOVIC ORBAN

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Antonel Tănase

București, 29 aprilie 2020.
Nr. 231.

**ACTE ALE AUTORITĂȚII NAȚIONALE
DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI**

AUTORITATEA NAȚIONALĂ DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI

ORDIN

**privind aprobarea tarifului reglementat pentru schimburile de energie electrică
cu țările perimetrice, practicat de Compania Națională de Transport al Energiei Electrice
„Transelectrica” — S.A.**

Având în vedere prevederile Regulamentului (UE) 2019/943 al Parlamentului European și al Consiliului din 5 iunie 2019 privind piața internă de energie electrică, ale Regulamentului (UE) nr. 838/2010 al Comisiei din 23 septembrie 2010 privind stabilirea orientărilor referitoare la mecanismul compensărilor între operatorii de sisteme de transport și abordarea comună de reglementare în domeniul stabilirii taxelor de transport, ale art. 75 alin. (1) lit. b) și ale art. 79 alin. (3) din Legea energiei electrice și a gazelor naturale nr. 123/2012, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 49 din Metodologia de stabilire a tarifelor pentru serviciul de transport al energiei electrice, aprobată prin Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 171/2019, ale Procedurii operaționale „Mecanismul de compensare a efectelor utilizării rețelelor electrice de transport pentru tranzite de energie electrică între operatorii de transport și sistem”, aprobată prin Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 6/2010, cu modificările ulterioare, ale art. 2 din Contractul-cadru pentru utilizarea Sistemului electroenergetic național pentru schimburile de energie electrică programate cu țările perimetrice, între Compania Națională de Transport al Energiei Electrice „Transelectrica” — S.A. și beneficiar, aprobat prin Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 46/2016,

în temeiul art. 5 alin. (1) lit. b) și alin. (5), precum și al art. 9 alin. (1) lit. c) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 33/2007 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 160/2012, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă tariful reglementat pentru schimburile de energie electrică cu țările perimetrice de 0,7 euro/MWh, exclusiv TVA, aplicat de către Compania Națională de Transport al Energiei Electrice „Transelectrica” — S.A.

Art. 2. — Tariful prevăzut la art. 1 se aplică tuturor tranzacțiilor de import, export și tranzit de energie electrică, programate cu sistemele electroenergetice ale țărilor perimetrice.

Art. 3. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 56/2019 privind aprobarea tarifului reglementat pentru schimburile de energie

electrică cu țările perimetrice, practicat de Compania Națională de Transport al Energiei Electrice „Transelectrica” — S.A., publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 325 din 25 aprilie 2019.

Art. 4. — Compania Națională de Transport al Energiei Electrice „Transelectrica” — S.A. duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin, iar departamentele de specialitate din cadrul Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei urmăresc respectarea acestora.

Art. 5. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare la data de 1 mai 2020.

Președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei,
Dumitru Chiriță

București, 29 aprilie 2020.
Nr. 74.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

